

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

8 Vtrum si Adam non pecasset, ijdem numero homines saluarentur qui
nunc saluantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. V.

nem inferiorum rerum, quarum primatum appetit, & secundum hoc demones decidunt a summa simplicitate æui. Vnde Dion. dicit 4.c de diu. nomi. quod demones dicuntur mali, propter hoc φ infirmantur circa operationem naturalem.

QVÆSTIO V.

DEINDE, quæstum est de hominibus. Et primo, Quantum ad ea quæ possunt omnibus esse communia.

Secondo, Quantum ad ea quæ pertinet ad quosdam horum status.

Circa communia vero, quæstum est qua-
drupliciter.

Primo, De his quæ pertinent ad naturam hominis.

Secondo, De his quæ pertinent ad sacramenta.

Tertio, De his quæ pertinent ad virtutes.

Quarto, De his quæ pertinent ad præcepta.

Circa primum quæsta sunt tria.

Primo, Quantum ad personas hominum, vtrum scilicet si Adam non peccasset, idem homines numero saluantur, qui nunc saluantur.

Secondo, Quætum ad intellectum, vtrum, scilicet verbum cordis sit species intelligibilis.

Tertio, Quantum ad voluntatem, vtrum scilicet ea quæ per timorem sunt, sint voluntaria.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum si Adam non peccasset, idem homines numero salarentur, qui nunc saluantur.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur quod si Adam non peccasset, non idem homines numero saluantur, qui nunc saluantur. Si enim Adam non peccasset, soli electi nascerentur. ergo non sufficiunt nisi illi peccatores qui finaliter sunt reprobati, & per consequens nec eorum filii, quia si non sunt idem patres, consequens est neque filios esse eosdem: multi autem nunc saluantur ex rebus parentibus natu. ergo si Adā non peccasset, non idem saluantur, qui nunc saluantur.

P2 Præt. Secundum Philosophum semen est superflū alimenti: sed alij cibis homo usus fuisset in paradise si non peccasset ab his, quibus nunc vivitur. ergo aliud fuisse semen, & per consequens alij filii.

SED CONTRA est quod Greg. dicit 4.mora. Si pri-
mum parentem nulla putredine peccati corrumperet, nequaquam ex se filios gehennæ generaret: sed hi qui nunc per redemptorem saluandi sunt, soli ab eo electi nascerentur.

RESPON. Dicendum, q̄ cū in generatione homini sicut & aliorū animalium, semen patris sit agēs, materia vero a matre ministrata sit sicut patiens, ex quo corpus humānū forma formatur, impossibile est eundem filiū nasci siue sit alius pater, siue sit alia mater: sicut et non est idem numero sigilli siue sit alia cera, siue sit aliud corpus sigilli, ex cuius impresione cera sigillatur. Et quām superflū alimenti sit semen secundū Philosophū, diversitas tñ alimētorū non sufficeret ad diuersificādum filios qui ex semine nascunt, quia ex illis cibis non sumuntur se-
men, nisi quatenus aliqualiter in substantiam paren-
tum conseruantur. Dicunt quidā sequentes Ansel.
quod si homo nō peccasset in illa prima tentatione,

ART. VIII. ET IX.

34

A statim confirmatus fuisset & ipse, & omnes qui ab eo nascerentur, ita quod omnes qui nascerentur, fuissent electi. Vnde cum nunc multi qui saluantur, ex peccatoribus nascantur, sicut in obijciendo tangebatur, consequens est quod essent alij parentes saluandorum, & per consequens alij filii. Sed hæc positiō non videtur esse vera, quia secundum Aug. 14. de ciuit. Dei. Status corporis in homine proportionabiliter responderet statui animæ. Quamdiu ergo homo habuit corpus animale potens mori & nō mori, indigens alimentis, tandem habuit animā potenter peccare & nō peccare: habuit autē corpus animale quando fuit in statu generandi, qđ erat in fuisset, si post illam primam tentationē non peccasset: & ideo possibile fuisset, si primus homo ita nō peccasset, p̄terā ipse, vel eius posteri postmodum d. 27. peccaret, vt Hugo de sanct. Victore dicit. Vnde ex hoc non sequitur parentum diuersitas, quod nunc sunt aliqui peccatores: tunc autem non essent, sed est aliud, vnde necessit̄ est ponere diuersitatem parentum, quia in primo statu unus homo nō habuit sed plures uxores, nec erat aliqui ex fornicatione, vel adulterio nascerentur, quod nunc cōtingit erat in his qui saluantur. Multi n.filij unius parentis ex pluribus uxoribus nati saluantur, sicut pater de filijs Iacob. Multi etiam ex fornicatione, vel adulterio nati, alioquin eis frustra sacramenta salutis adhiberentur. Vnde relinquitur, quod aliqui nunc saluantur, qui si primus homo nō peccasset, non nascerentur, & per consequens non saluantur: nec tam ē Dei prædestinatio falletur, quia Deus prædestinavit homines habens sciētiā futuri eventus. Quod vero Grego. dicit, qđ si primus homo nō peccasset, nequaquam ex se filios gehennæ generaret, indubitanter verum est. Non n.in filios transfundet pecatum originale, fm quod homines filij irā nascuntur. Quod autem subdit, qđ hi soli qui nunc saluanti sunt, nascerentur, intelligendum est quod pronomen facit simplicem demonstrationem, quia s.filioli electi nascerentur quantum est ex ratione originis, non autem demonstrationem personalem, quia alia persona essent hominum qui saluantur.

Et per hoc patet responsio ad obiecta.

ARTICVLVS IX.

Vtrum verbum cordis sit species intelligibilis.

AD SECUNDVM sic procedebatur. Videatur φ verbum cordis sit species intelligibilis. Verbum enim cordis est, que intellectus vider: hoc autem est species intelligibilis. ergo verbum cordis est species intelligibilis.

P2 Præt. Cognitio intellectua a sensu oritur: sed illud quod sensus sentit, est species intelligibilis. ergo verbum cordis quo intellectus intelligit, est species intelligibilis.

SED CONTRA. Verbum cordis interius est quod exteriori verbo significatur: sed verbum exterius non significat speciem intelligibilem. ergo verbum interius non est ipsa species intelligibilis.

RESPON. Dicendum, qđ secundum Aug. 15. de Trini. Verbū cordis importat quoddā procēdēs a mente, siue ab intellectu. Procedit autē aliquid ab intellectu, inquantum est constitutum per operatiōē ipsius. Est autē a duplex operatio intellectus secundū Philosoph. in 3. de anima. Vna quidā vo-
catur indivisiabilit̄ intelligētia, per quam intellectus format in seipso diffinitionē, vel cōceptū alicuius incomplexi. Alia autē operatio est intellectus com-
Quodlib. S.Tho.

E a ponen-

1. par. q. 14.
a. 1. & q. 14.
art. 4. c. ad 1.
q. 85. art. 6.
opus 33. 6.

D. 43.
tex. 50. 51.